

Extra Nieuwsbrief.....

Lieve mensen,

Het is ongelooflijk maar, ik heb weer slecht nieuws, Catherine is vrijdag 26 juli (op mijn verjaardag) overleden. Ik kan het nog niet geloven en begrijpen maar het begint langzaam door te dringen... Catherine's medicijnen werden begin juli veranderd en een paar dagen later zag ik dat haar ogen wat geel waren. Ik ben naar de dokter geweest, maar het kon van de medicijnen zijn, ze moest er aan wennen. Een paar dagen later ben ik voor bloedtest gegaan en heb de lever functies laten testen en ze waren erg hoog, de dokter zei dat ik de medicijnen direct moest stoppen omdat de lever reageerde... Enkele dagen later weer de bloedtest laten prikken en ze waren nog hoger, toen is Cathy direct opgenomen in Soroti ziekenhuis(17/7). Het ging niet goed en vrijdag morgen gleed Cathy in een coma. Door vrienden werd op zaterdag morgen een vliegtuigje van MAF geregeld om haar naar Kampala gevlogen. Daar stond de ambulance klaar en met gillende sirenes reden we door Kampala naar het ziekenhuis. Cathy was nu aan de zuurstof machine. Mary en ik waren samen bij Cathy.

We zijn 3 dagen in dat ziekenhuis gebleven en daarna zijn we verhuisd (weer met een ambulance met sirenes) naar de nieuwe intensive care afdeling van het universiteit ziekenhuis . Cathy was nog steeds in coma.. De artsen waren erg vriendelijk en goed, ze hebben ons steeds goed geïnformeerd en we mochten alles vragen. Ook de verpleegsters waren erg vriendelijk, maar het is moeilijk op een intensive care afdeling, we mochten maar 2 keer een uur bij haar en we mochten haar niet aanraken, dat vond ik het moeilijkst. Ik heb veel tegen haar

gesproken, ik weet niet of ze het hoorde, maar het was het enige dat ik kon doen... Ik heb haar verteld hoeveel vreugde ze in ons gezin bracht en dat we zo vaak om haar hebben gelachen. Dat ik van haar hou en dat ze zo speciaal is....

De artsen zijn altijd eerlijk geweest en ze vertelden ons dat Cathy erg ernstig ziek was. Ze hebben alles gedaan wat ze konden, maar de lever was gestopt met werken en de toxins gingen naar de hersenen. We zagen verschillende lichaams functies stoppen, zoals de bloeddruk, de temperatuur, de absorptie van de maag, medicijnen en machines namen dat voor een deel over, maar vrijdag morgen werd ze hersendood verklaard.... En onze mooie, levenslustige, grappige en lieve Cathy was er niet meer.

Ik kan niet vertellen wat ik voelde, het was alsof ik een slechte droom had, maar dan wordt je wakker en het is echt!! Tranen zijn niet genoeg, mijn hart is gebroken, in 7 weken tijd de helft van mijn kinderen verliezen..... Ik heb zoveel vragen, waarom??? Vanuit Soroti heeft iedereen meegeleefd en Andrew kwam vrijdag met de auto en een kist naar Kampala rijden. Zaterdag morgen hebben we het lichaam van Cathy opgehaald bij het mortuarium en we zijn naar Soroti gereden.. Nu ligt ze in ons huis, in dezelfde kamer waar 7 weken geleden Sarah rustte en de begrafenis wordt voorbereid, het graf gegraven in de tuin, naast Sarah....

Ik heb veel gedeeld via FaceBook, maar niet iedereen heeft FB, vandaar deze extra letter. Ik wil jullie vragen om bij ons te staan in deze verschrikkelijk moeilijke tijd. Bidt voor ons, bemoedig ons, we hebben jullie nodig!!! Mary en Helen zijn ontzettend dapper, maar we weten echt nog niet hoe we het nu gaan doen...we waren net een beetje over Sarah's dood heen en nu dit... We voelen ons gedragen door alle bemoedigingen en door God, onze Vader.

Mary, Helen en Els

Een vrijwilligster, die 8 jaar geleden in Amecet werkte, stuurde me deze foto van Sarah en Cathy, Sarah was altijd gek op Cathy en het troost me dat Cathy weer bij haar grote zus is..... Ik noem deze foto:

as it is in Heaven.....

